

РЕШЕНИЕ

№ 190

гр. София, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО III ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мирослава Тодорова

Членове: Христинка К.
Мирослав Стоянов

при участието на секретаря Радка Ив. Георгиева
като разгледа докладваното от Мирослава Тодорова Въззивно частно
наказателно дело № 20211100602188 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

Образувано е по въззивна частна жалба от Й. Р. К., частна тъжителка по н.ч.х.д № 11938/2020 г. по описа на СРС, НО, III състав, срещу разпореждане от 14.12.2020 г., с което е било прекратено наказателното производство по делото на основание чл. 250, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 24, ал. 5, т. 2 вр. с чл. 81, ал. 3 от НПК.

В жалбата, озаглавена възражение, се изразява несъгласие с прекратяването на делото, като се твърди, че тъжителката е положила старание да се изяви като добър политик и общественик, а инкриминираните изрази във вестник „У.“ пречели на авторитета ѝ и накърнявали човешкото ѝ достойнство. Изложени са оплаквания за незаконосъобразност на атакувания съдебен акт, като се иска същият да бъде отменен, а делото – върнато на първоинстанционния съд за продължаване на производството. Тъжителката поддържа и предявения иск за обезщетение.

В разпоредително заседание въззивният съд по реда на чл. 327 от НПК прецени, че атакуваното разпореждане е от категорията актове, които подлежат на проверка по реда на глава XXI от НПК и за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага събирането на доказателства.

На 30.09.2021 г. е постъпила молба от въззивната жалбоподателка, в която се прави искане за отлагане на насроченото дело и за назначаване на служебен повереник поради финансови затруднения.

В открито съдебно заседание на 1.10.2021 г. въззивната инстанция приема, че следва да бъде удовлетворено искането на жалбоподателката за назначаване на служебен повереник с оглед декларираните от нея финансови затруднения.

Пред въззивния съд служебно назначеният повереник на жалбоподателката поддържа жалбата, депозирана от доверителката му, и pledира за отмяна на атакуваното разпореждане, което счита за незаконосъобразно, тъй като прегражда възможностите на

тъжителката да защити своите права и законни интереси. В хода на съдебните прения жалбоподателката Й.К. изтъква, че е изпълнила указанията, дадени от първоинстанционния съд, и е посочила датата на узнаване на употребените във вестник „У.“ инкриминирани изрази. Моли съда да отмени атакуваното разпореждане и да върне делото на друг състав в първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Съдът, след като провери изцяло правилността на обжалваното разпореждане, намира за установено следното от фактическа страна.

Първоинстанционното производство е образувано на 9.09.2020 г. по тжбa от частната тжжителка Й. Р. К. срещу главния редактор на вестник „У.“.

В тжбата е изложено твърдение, че с публикуването на материал с манипулативен характер в посочения вестник е извършено престъпление по чл. 147, ал. 1 и по чл. 148, ал. 2 вр. с ал. 1, т. 1 и 2 от НК, а именно клевета и обида. Посочено е, че публикацията е довела до опозоряване и оскверняване на името на частната тжжителка.

След разглеждане на постъпилата тжбa с разпореждане от 13.10.2020 г. съдия-докладчик при СРС, НО, 111-ти състав, приел, че същата не отговаря на изискванията на чл. 81, ал. 1 от НПК и дал указания на тжжителката за отстраняване на констатирани недостатъци в следния смисъл:

– да посочи трите имена на лицето, срещу което е подадена тжбата и какво е неговото конкретно отношение към деянието;

– да уточни датата, на която ѝ е станало известно съдържанието на инкриминираните изрази във вестник „У.“ с оглед установяване и спазване на срока по чл. 81, ал. 3 от НПК;

– да представи доказателства за заплатена държавна такса в размер на 12 /дванадесет/ лева.

Със същото разпореждане е указано на частната тжжителка, че при неизпълнение указанията на съда частната тжбa ще бъде върната, а производството по делото – прекратено. Определен е 7-дневен срок за изпълнение от датата на съобщението до тжжителката.

За разпореждането тжжителката е уведомена с призовка на 28.10.2020 г.

С молба от 4.11.2020 г. тжжителката е посочила, че в изпълнение на указанията на съда моли да ѝ бъде издадено удостоверение, на база на което да получи съдействие за установяване на самоличността на главния редактор на вестник „У.“, неговото ЕГН и постоянен адрес за призоваване. Уточнила също, че като отговорни лица за деянието, предмет на депозираната тжбa, наред с главния редактор следва да се третират и Д.З., С.Б. и И.Г. в качеството си на редактори, както и М.Б., изготвила процесния материал.

В допълнение към депозираната молба частната тжжителка сочи дата, на която се е запознала със съдържанието на опозоряващите я изрази – 22 юли 2018 г., в който ден била закупила брой от изданието на вестник „У.“. Моли също така да бъде освободена от заплащането на държавна такса поради финансови затруднения.

С обжалвания съдебен акт за прекратяване на наказателното производство – разпореждане по чл. 250, ал. 1, т. 1 от НПК от 14.12.2020 г. съдията-докладчик приел, че тжбата е недопустима, тъй като е пропуснат шестмесечният срок по чл. 81, ал. 3 от НПК и тжбата продължава да не отговаря на изискванията на чл. 81, ал. 1 от НПК. В мотивите е изложено, че в предоставения срок частната тжжителка е отстранила частично нередовностите на тжбата, като е конкретизирала, че е узнала за употребените в посочения брой на вестник „У.“ инкриминирани изрази на 22.07.2018 г., когато е закупила и брой от него. В заключение с оглед датата на депозиране на тжбата съдията-докладчик е констатирал, че са налице основания за прекратяване на наказателното производство по делото поради пропускане на фаталния процесуален срок, уреден в чл. 81, ал. 3 от НПК за подаване на тжбата от деня, в който тжжителат е узнал за извършване на престъплението.

Въз основа на изложените факти за съдържанието на тжбата и движението

на делото съдът намира следното по правните въпроси, значими за правилното му решаване във въззивното производство.

За да прекрати наказателното производство съдията-докладчик е съобразил точно изложеното от частната тъжителка Й. Р. К. в депозираните от нея молби по повод дадените й указания за отстраняване на нередовности в тъжбата от 30.03.2020 г., с която е образувано наказателното производство от частен характер срещу главния редактор на вестник „У.“ за престъпление по чл. 147 НПК. В резултат на извършената проверка съдията-докладчик законосъобразно е констатирал, че указанията му са частично изпълнени и нередовностите в тъжбата не са изцяло отстранени, поради което тя не е приведена в съответствие с изискванията за нея по чл. 81, ал. 1 от НПК, както и че е пропуснат фаталния срок по чл. 81, ал. 3 НПК, поради което и не може да бъде годна да възбуди обвинение от частен характер.

В случая законосъобразно първоинстанционният съд е изпълнил задълженията си да установи дали тъжбата е редовна, което изисква тя освен да е писмена и да съдържа данни за лицето, което я подава и срещу което се подава, да включва описание на всички обстоятелства на престъплението, което се твърди че е извършено от лицето, срещу което е насочена тъжбата, поради което не може да бъде упрекнат в незаконосъобразно осъществени процесуални действия.

Специфичният характер на производствата, които се образуват по тъжба от лице, което счита, че е пострадало от деяние, което съставлява престъпление, преследвано по частноправен ред, без участие на прокурор, поставя изискване към съдията-докладчик да може да извърши надлежната правна квалификация на описаните в тъжбата факти и обстоятелства по НК, а това си задължение съдията-докладчик може да го реализира само ако има надлежно – пълно, ясно и точно описание на конкретно деяние.

В процесния случай първоинстанционният съд е приел, че тъжителката е узнала за инкриминираното деяние, а именно разпространяване на клеветнически твърдения, на 22.07.2018 г., на която дата е закупила брой от изданието. Това означава, че от тази дата е започнал да тече срокът по чл. 81, ал. 3 НПК и е изтекъл на 22.01.2019 г. Същевременно тъжбата е депозирана на 1.09.2020 г., т.е. повече от година и седем месеца след изтичане на срока по чл. 81, ал. 3 от НПК. Това е достатъчно, за да се приеме, че тъжбата не е годна да възбуди наказателно преследване, защото вече е преклудирана процесуалната възможност на тъжителката да повдигне обвинение за конкретната публикация.

С оглед изложените съображения въззивният съдебен състав намира, че първоинстанционният съд не е допуснал нарушение на процесуалния закон, защото следвайки процесуалните си задължения е извършил необходимата проверка на депозираната от частния тъжител тъжба и след като правилно е установил, че тя не е подадена в законоустановения срок, е прекратил наказателното производство по реда на чл. 250, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 24, ал. 5, т. 2 вр. с чл. 81, ал. 3 от НПК и постановеното от него разпореждане, предмет на въззивна проверка, е законосъобразно.

Мотивиран така и на основание чл.334, т. 6 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане от 14.12.2020 г., с което е било прекратено наказателното производство по н.ч.х.д № 11938/2020 г. по описа на СРС, НО, 111-ти състав, образувано по тъжба на Й. Р. К. срещу главния редактор на вестник „У.“.

Решението е окончателно. Да се съобщи на частната тъжителка.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____